

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד השלישי

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

בנימין זאב יטרף (בראשית מט. כז)

כתב מהרי"ץ זצ"ל ב'עץ חיים' (ח"א דף קלח). בזה"ל: נהגו להעמיד קטן לששי והוא ע"פ הזו"פ שלח לך דף קס"ד, מאן דסליק לס"ת למקרי אצטריך צדיק וצדיק אקרי מאן אקרי צדיק מכולהו שתיתאה דסליק מאינון שבעה, ר"ש לא הוה סליק כל יומיו אלא שתיתאה ע"ש, והוא א' מתקוני הברית (חמ"י שם). וע"כ נהגו בקטן דאיהו צדיק, דמוחזק שלא ראה קרי דאיהו רומז ליוסף הצדיק. עכ"ל.

והרב אברהם אלנדאף זצ"ל כתב עליו ב'ענף חיים' שם (אות ה"י) בזה"ל: ודע, דתיקנו הקדמונים ג"כ לחנך את קטני העיר לעלות לס"ת בששי דפרשת ויחי שהוא מתחיל בנימין וכו', וגם ששי של פ' יתרו שמתחיל וירד משה וכו'. וששי של פרשת קרח שמתחיל ולבני לוי וכו', ושל פר' האזינו שמתחיל כי אשא וכו'. והטעם גילה לנו המקובל הגאון מו"ז אבי אמא מהריב"ד ולה"ה בס' ח"ט בערוב פרשיות וז"ל, הנה אפשר לומר שטעם המנהג שבחרו באלו שהם ר"ת בוכ"ז שם חילוף אהיה שממנו נבנית המלכות כמ"ש הרב בע"ח שער מ"ג וכשנבנית היא ראויה להתחבר עם צדיק יסוד עולם. וכ' מהרי"ץ ז"ל בפ"י הסיפור דנהגו להעמיד קטן לששי דאיהו צדיק וכו' יעו"ש. דאיהו יסוד שתיתאה וגם בנימין הצדיק הוא יסוד דנוקבא בסו"א ומשמש במקום יוסף הצדיק, ולזה תיקנו לחנך הקטנים בששי של פר' ויחי שהוא בנימין כי מצא מין את מינו וניאור וגם הוא ששה פסוקים. וששי של פר' יתרו ג"כ ששה פסוקים, אמנם ששי של פר' קרח שמדבר בענין המעשר שרומז למלכות יש בו ד' פסוקים, וגם ששי של פר' האזינו ד' פסוקים רומזים לדל"ת שהיא המלכות עכ"ל:

א"ה. אפשר לתת גם טעם פשוט למנהגינו, על פי מה שכתב האור החיים הקדוש על פסוקים אלו וז"ל: אשר דבר וגו' ויברך וגו'. הגם שראינו שלא ברך ראובן ולא שמעון ולא לוי, יגיד הכתוב כי דבורו הקשה להם היא ברכתם והוא אומרו אשר דיבר וגו' ויברך וגו' ומה שאמר לראובן דברי קנטור שם צוה את הברכה על דרך אומרים (ספרי בהעלותך) עתידה עבודה שתחזור לבכורות, וכפי זה כיון שקבע לו שם הבכורה עתיד הוא לעמוד לשרת לעתיד לבא ותמצא שהצדיקים צופים ומביטים על העתיד, ולטעם זה השתדל יעקב לקנות הבכורה מעשו לבל יהיה לו חלק בעבודה לעתיד לבא. והגם שנתנה העבודה ללוים שקולים הם ויבואו שניהם לעבוד עבודת הקודש כי מעלין בקודש ולא מורידין. וגם שמעון ולוי ברכם במה שאמר ארור אפס זו היא ברכתם שקלל לתגבורת המקלקל ומריע גם מה שחלקם והפיצם הוא להשגת תכלית האושר גם כן: אשר כברכתו. פ"י הראוי לו כפי בחינת נשמתו וכפי מעשיו, כי יש לך לדעת כי הנפשות כל אחת יש לה בחינת המעלה יש שמעלתה כהונה ויש מלכות ויש כתר תורה ויש גבורה ויש עושר ויש הצלחה, ונתכוין יעקב כנבואה לברך כל אחד כפי ברכתו הראוי לה המלך במלכות והכהן ככהונה וכן על זה הדרך ולא הפך המסילות: ברך אותם וגו'. אמר אותם לשון רבים להיות כי ברכת כל אחד ואחד תועיל לעצמו ולכל אחיו כמו שתאמר כשיברך למלך שידו בעורף אויביו הנה מגיע הטוב לכל אחיו. וכן כשירבה מעלת אחד ושפעו והדרגתו לכל אחיו יגיעו גם כן מקצת דבר, לזה אמר איש אשר כברכתו ברך אותם: עכ"ל האור החיים הקדוש.

ומדבריו בין נבין מדוע תיקנו פסוקים אלו לקריאת שיש של כל הילדים הקטנים, שיחרט בלבם שגם כאשר מענישים אותם, העונש הוא טוב עבורם והוא להצלחתם האישית כשמעון ולוי. וגם שלכל ילד וילד יש מעלה בפני עצמו שה' ב"ה זיכהו בה ואין אדם שלם. וכל אחד ואחד מושפע מהשפע שקבל חברו.

ועל זה אפשר להוסיף, שהפס' 'כל אלה' בא ללמדנו שעל אף שלכל אחד ואחד יש לו מעלה אחרת אך כולם שבטי ישראל וכולם יחדיו משלימים זה את זה, ואין אחד תופס אומנות של חברו, ואדרבה יזיק לכלל אם ישנה מעלתו. וכפי שבצבא בעלי החיצים אינם בקיאים במלאכת החרבות, ובעלי רמחים אינם בקיאים במלאכת החיצים וכו', ואין להם להתקנאות אחד בשני ואדרבה צרה גדולה אם ישנו תפקידתם. הוא הדין והטעם בין הילדים שכל אחד ואחד יסתכל במעלתו ויפריחה ויגדילה כיד ה' הטובה עליו, ולא יתן עיניו באחרים וכך תהיה הצלחה לכלל ישראל ולו בפרט.

ומענין לענין באותו ענין. ידוע לכל מי שגדל עם הדור הקודם, שהיו מתבטאים לילדיהם הקטנים (מתורגם מתימנית) 'חיים שלי, נשמה שלי, לב שלי וכו'ב. אך לא היו מכנים אותם 'צדיק'. ויש מי שרצה לומר שאם אבותינו לא נהגו לומר זאת ע"כ גם לנו אין לומר כן. אך כבר השיב על זה מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשיעורו, שאדרבה אין ענין שלא לומר, והוא כמשל השוקולדה שאנו אוכלים כיום הגם שאבותינו לא אכלוהו, כי הוא טעים. ומה שלא אכלוהו אבותינו, מפני שלא היה בנמצא. וחזיון לדבר ממנהיג דלעיל, שהקטן נקרא 'צדיק'.

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים,

סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים,

פרטים בפל': 050-4150896, באדיבות התורמים היקרים

מחידושי רבותינו

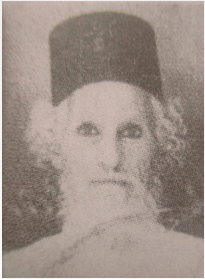
מוהר"ר שלום ראובני זצ"ל
בחיבורו מנוחת שלום עמי ש"ו מערכת צ"ד
מעלת הצדיקים

פתרונות לפרשת 'ויגש'
אחודה חידה! 'שאלו בן הכנענית'
(בראשית מו. י) בן דינה שנבעלה לכנעני
יעויין ברש"י.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.
מי בתמונה: טרם נפתרה!

אחיה חיה!
נכתבה בפסוק אל ג פעמים
בל טעמים שונים
והיא תמיה הצריכה תשובה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

א. צדיקים שמם קודם להם כמו שאמר הכתוב ושמו בועז ושמו מרדכי רו"ל ברות רבתי ובאסתר רבתי. ואפשר שהטעם דקודם שיבואו לעולם אומר השי"ת חידושיהם למעלה כמש"ל שמצא משה רבינו שהקב"ה אומר אליעזר בני אומר עגלה בת שנתה וכו'. וכן אמרו בזהר דאורייתא דעתידין לחדש כשיבואו לעה"ז כבר נודעה למעלה ולזה שמם קודם להם ר"ל לביאתם בעה"ז. וניתכן עוד לומר כי הנה כתב הרמ"ז ז"ל דשמו היא נשמתו והבאתיו בספר הקטן פני דוד פ' ויקרא ופ' מטות (ובפ' מטות יש ט"ס). והצדיקים עושים החומר צורה זה חומר הקדש וכל מעיינם אחר הנשמה והגוף משתמשים לצורך חיותם דוקא ואם כן הנשמה עיקר והגוף טפל וטפל ולכן שמם קודם להם והענין כי כאן רצו לפרש דרך משל ושמו מרדכי ושמו על הנשמה מרדכי על הגוף. והגם כי לפי האמור מרדכי הוא רומז לנשמתו הקדושה מ"מ למראה עינים הגוף נקרא בשם מרדכי והעולם מכירים הגוף בשם מרדכי ולכן להבדיל בין עובד אלדים לאשר לא עבדו פירשו והשתא א"ש מ"ש הצדיקים שמם קודם להם ר"ל לגופם כי הצדיקים עיקרם הנשמה והגוף טפל וכל עצמם לקדש הגוף עד שיהיה לו קדושת נשמה. לא כן הרשעים דהם ר"ל גופם קודמים לשמם הוא בחי נפשם כי הם עושים הנשמה גוף ודו"ק היטב. ובזהר פ' שמות דף י"ב ע"א אמר ר' שמעון רוחיהון דצדקיא שכיחין אינון לעילא עד לא יחתון לעלמא ושם בסמוך אמרו דאינון זכאין עד לא נחתו לעלמא אשתמודעין אינון לעילא לגבי כלא ע"ש. ובז"ח שיר השירים דף י"ו ע"ג רשימין לעילא עד לא תיתי לעלמא משמך ע"ש באורך:

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

- ב. צדיק שעתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק י"ש עולמות המאטים וחמשים מבחינת חסד והשאר מבחינת גבורה. לקוטי גורי האר"י זצ"ל על פסוק אמרו בגוים ה' מלך אף תכון וכו' אמנם בס' קרבן שבת דף י"ט ע"ד כתב משם הזהר הקדוש והרב האר"י ז"ל ש"י עולמות שעתיד הקב"ה להנחיל וכו' ר"ל עולמות עומדות בימין המרכבה וק"ג משמאלא וכו' ע"ש ושמעתי כי מ"ש ר"ז בימין טעם לחשבון זה במ"ש גדול א' כי תרי"ג מצות ח' דרבנן הם כת"ר ובכל מצוה נברא מלאך אחד ומלאך הוא שלישי של עולם א"כ ג' מצות הם ג' מלאכים שהם עולם אחד ונמצא התר"ך מצות הם ר"ז עולמות בקירוב וכו' כמ"ש הרב קב הישר עש"ב וז"ש ר"ז בימין שהם כמספר תר"ך מצות עכ"ש:
- ג. צדיקים נמשלים לדגים בינונים לעופרת רשעים לבהמה. כלי יקר על התורה להגאון מהר"ר שלמה אפרים פ' בראשית פ' ישרצו המים:
- ד. צדיק אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא היינו לפי מדת הדין אבל לפי מדת רחמים רובן צדיקים רבינו אפרים בפי עה"ת כ"י. פ' אחרי. ואפשר דז"ש בארץ הרומז למ' דינא דמלכותא דינא ואתי שפיר ובבחינה זו אין צדיק אשר לא יחטא:
- ה. צדיק כשילך לג"ע אז בת צור סט"א ושריו שהם עשירי עם יתנו לו מתנות בתולות הם נשמות שלא באו לעולם ובעולות והלכו לקוטי תורה לגורי האר"י זצ"ל פ' האזינו:
- ו. צדיק כשיש צדיק אחד בדור השכינה עמו ובמצעותו נוטלת שבה ותפלות כשרי ישראל ועבודתם ע"י הצדיק שהוא ראש הדגל מז"ה חסד לאברהם דף ב' ע"ג. וז"ש אין אשכול לאכול בכרוה אותה נפשי פ"י אשכול איש כל כמש"ל שהכל מתקבץ על ידו והוא צנור לקבל ולהעלות ולהוריד השפע:

בדרכיהם אתהלך...

נישואין עם בת המושל?! (ח"ב)

א"ל הצדיק אלו הן הדרושות: מוהר 101 ריאל פרנצין. 101 שוורים. 101 גמלים. 101 סוסים. 101 כבשים. 101 תיישים. 101 קדח דורה (מדה שלש שלש סאים הקדח). 101 טאקה (חבילה) בד לשמלות. 101 שושבינים. 101 רובים. 101 תופים. 101 זמרים. 101 רקדנים. והסוס שרכב עליו בנו המתעתד להיות חתן לבתו. ועוד תנאי אחד שכל הבאים והשושבינים והכלה יהיה אחראי לשלומם אך ורק המושל אבי החתן. ולא תהיה כל אחריות על הצדיק. המושל קיבל עליו. כשהגיע ליל החינה (דהיינו ליל הכלולות) — המושל קיים את כל התנאים והכין כל הנדרש. ושלא לבית הרב. ובאותו ערב החינה. היה שר הרב ומרקד והכין הרבה נרות. והיה מדליק כל שתי נרות ומדביק על שתי אצבעותיו. והיה מרים את שתי אצבעותיו שדבוקים עליהם הנרות למעלה. והופך אותם למטה. ושוב פעם עושה כמשפט הראשון. למעלה ולמטה והיה מראה כביכול שמחה. והצבור היו דואגים ובוכים מה יהיה עם הצדקת שמעה. אבל הצדיק ממשך בפעולותיו עם הנרות למעלה למטה. עד עלות השחר. אמר לשושבינים לצאת עם הכלה ליסוע אל החתן הרכיבו אותה על הסוס והלכו עד שהגיעו לצלע ההר של העיר תזעבת ראו השושבינים מי שהוא רץ אליהם. עד שהגיע אליהם אמר להם מת החתן. וסיפר שהחתן הוא בן המושל היה מתענה ביסורים קשים כל הלילה. והיה צועק ואומר אני נשרף ונשמתו עולה עד הראש. ופתאום צועק נשמתו ירדה עד הטבור. ולפני עלות השחר מת. נעמדו כל האנשים לא ידעו מה לעשות. הרב התקרב אצל בתו. שאל אותה רציית את הגוי. אמרה לו ח"ו. אני סמכתי על קדושת אבי. ולא סירבתי למה שעשה בשבילי. האב נשק את בתו ומתה במקום.

המושל צווה את החיילים שלו לחזור. ואמר להם הכל מן ההשגחה העליונה. ואין מה לדבר על שבזי. רק תכבדו את הנפטרת היהודיה תקברוה בצלע ההר השני. ונרב כל שטח האדמה שהיא תקבר שם תהיה על שמה ורכושה. קברוה בכבוד. ועשה המושל על חשבוננו מצבה על קבורתה. ובנה חומה סביב המצבה. וכשגמר לבנות פרס הענין על כל השטח שנבד הגוי לכבודה. בקיץ ובחורף.

הרב חיים סטואני פעם הלך לבקר באל בעאדין והדרך היתה בקרבת הצדקת, וראה הענין במקום ההוא בתוקף הקיץ בצהרים. שאל מה יש שם איפה שיש ענין. אמרו לו זאת קבורת שרה אל משתאייה. זיע"א. הענין לא סר ממקום קבורתה לא ביום ולא בלילה, ולא בקיץ ולא בחורף. וזוהי תגן בעדנו ובעד כל ישראל אמן:

(יהדות שרעב בתימן ח"ב עמ' ס"ח)

לעילוי נשמת
מרדכי בן שלמה חסיד
ובן עמי בן בנימין עוזיירי, תנצב"ה

לז"ש
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לרפואת
יוסף בן משה דנין
בשכחע"י

מהליכות אבותינו

מצדיקין את הדין, ומקבלין אותו באהבה ידוע לכל מי שגדל בתימן או חקר מפי זקנים וזקנות, שלא מעט מתו בגיל צעיר, הן בגיל הילדות הן בגיל הבחורות ואף בגיל היותר מתבגר. עם כל זאת היו מצדיקין את הדין ומקבלין אותו באהבה. נעלה את אחד המעשים אשר כתבם הרב שלמה קרח זצ"ל מה שסיפר לו אביו הרב יחיאל קרח על זקינו הרב עמרם קרח זצ"ל

(יש בורא עולם עמ' רפז) בזה"ל: אדם אחד, וישועה עואץ שמו, שהיה לו בן יחיד שנולד לו כמעט והוא בן חמשים, ובהגיע האב לשנת השבעים השיאו אשה, בליל החופה כשכל הקרואים עומדים בחופה, והנה רח"ל קיבל החתן שבץ לב ומת במקום.

וחופתו נהפכה ללוייתו בר מינן, ובמקום שירה היו יללות וקניות שבקעו שמים, אחר האבילות ציפו האנשים כל יום מתי האב האומלל הזה יחלה וימות מרוב צער. אך לא כן היה, הכל התחילו מספרים שיצא מדעתו ומדמה לו דמיונות שלא יתכנו ואפילו תמוהים אם לא טפשים.

מו"ז הזמינו אליו ואמר לו, ישועה, מדברים כי ח"ו נשתתית, והוא צחק ואמר אנשים טפשים אלו, אני הולך אליו והוא לא ישוב אלי, ענה דוד המלך, גם אני מבטחוני בשיית וקבלת גזירותיו לא רציתי שיצה"ר ירכב עלי לאבד משענתי בבורא, נוסף על איבוד הבן, על כן הדמיונות שמכניס לי כגון מסכן, או ואבוי, איזה צרה צרורה, שלא נשמעה כמוה אירעה לך וכו' וכו'.

היפכתי דמיוני, וכל מי ששואל אותי לשלומי, או אני רואה על פניו רחמנות עלי, אני אומר לו בערך כך. אתה יודע, אני עוד אשא אשה ואוליד בן, ואלמדו תורה, אגדלוהו ואטפחו, עד שאשיאו בעזה"י אשה נאה וחסודה. ואערוך לו חופה צהלה ושמחה, יותר ממה שעשיתי לקודם ואזכה לראות בנים ובני בנים וכו' וכו'.

מו"ז נפעם מדבריו, שא"א להיות יר"ש ובעל בטחון בלי חכמת חיים.

ויחי יעקב בארץ מצרים (בראשית מז, כח)

ר"ת בגי' חן. לרמוז שנתן לו הקב"ה חן מכבודו בעיני כל רואיו. וזהו מאמר רז"ל שאלו השנים כמנין ויחי, הן בשלוה, שנים של חיים. מה שאין כן השנים שעברו היה מצטער בהם. ולפי שראה סוף ימיו בהשקט ובשלוה, נתנחם על בניו. אמר, הואיל ויש תקוה וישועה לבני באחרונה, אמסור להם דבר הנסתר. אמר להם, בני, מה אתם סבורים? ענו כולם ואמרו שמע ישראל וגו'. אמר בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. התקינו רבותינו ז"ל לאומרה בלחש, הדא הוא דכתיב (תהלים ק"ג, י"ט) ומלכותו בכל משלה. מיד בקש לגלות להם את הקץ. נסתלקה ממנו רוח הקודש. אמר בלבו ודאי שאין רצון הקב"ה לגלות להם את הקץ. השיא עצמו לכוונה אחרת. מיד חזרה רוח הקודש לשרות עליו ובירכם. ולמה נסתם הקץ ממנו? אלא שאלו גילה להם, אפשר שהיו רואים הדורות האחרונים אריכות הגלות חס ושלוה היו נטמעים בין אומות העולם. לכך נסתם ממנו, כדי שכל אחד ואחד מישראל יצפה לגאולה ויש לו שכר על זה, בשביל שהוא מחכה לישועה. הדא הוא דכתיב (הניאל י"ב, י"ג) אשרי המחכה, אשרי כל חוכי לו. ואפשר לומר שמאחר שראה אורך הגלות ושעבוד מלכויות ודוחק המזונות, רצה בזה לנחמם ולדבר על לבם. כענין שנאמר (ירמיה ל"א, י"ז) ויש תקוה לאחרייתך נאם ה' ושבו מארץ אויב. אבל מכל מקום, אם גילה, היה נמצא בישראל שאינם מקבלים אורך הגלות, מאחר שידעו שלא עת האסף המקנה. לכך נסתם ממנו, כדי שכל אחד מישראל יצפה לגאולה ולומר בימי תהיה הגאולה, ויש לו שכר על זה. ודוק.

יששכר חמור גרם (בראשית מט, יד)

ס"ת בגי' תם. ור"ת כ"ב עם הכולל, לרמוז כי בהשתדלותו בעסק התורה יומם ולילה לא דחיל מפגעי עלמא והוה שלים לעילא שלים לתתא. ובגין כך כתיב חמור גרם. חמור נוטריקון חכם מופלא ורב רבנן, שנשא עליו חומרא דאורייתא, לכך כל מי שהוא משתדל בעסק התורה ובקיומה זוכה כיששכר. היינו שיזכה לשי" עולמות. כי יששכר, יש שכר, כלומר יש לו שכר לעולם הבא שינחל שי" עולמות. וזהו וירא מנוחה כי טוב, ואין טוב אלא תורה שבכתב. ואת הארץ כי נעמה, דא אורייתא שבעל פה. ויש שכמו לסבול. לסבול עול התורה. ויהי למס עובד, זו תפלה שיעבוד את ה' מאהבה ולדבקה בו. הדא הוא דכתיב (ירמיה ט', כ"ג) אל יתהלל המתהלל כי אם בזאת (צ"ל כי אם בזאת יתהלל המתהלל). ומשה בגינה אתקיים בעלמא. הדא הוא דכתיב וזאת הברכה וכו', ובה עביד עשר מכתשין לפרעה, הדא הוא דכתיב (שמות ט', ט"ז) ואולם בעבור זאת העמדתך. ויעקב בגין דהוא ידע דכל רעותא דמלכא בה מני לבנוי עלה דלא יעלו קדם מלכא אלא בה. וכל שאלתיך דילהון בצלותיך ובעותיך למלכא דיהון בה. הדא הוא דכתיב וזאת אשר דבר להם אביהם. ודוד בגין דהוה ידע דכל רעותא ומילא ותוקפא דמלכא בה, אמר (תהלים כ"ג, ג) אם תחנה עלי מחנה בזאת אני בוטח. דאתאמר עלה (תהלים ק"ג, י"ט) ומלכותו בכל משלה. ומאן דלא שת לביה גם לזאת, עליה אתאמר (תהלים צ"ב, ז) וכסיל לא יבין את זאת, אין זאת אלא תורה. שנאמר (דברים ד', מ"ד) וזאת התורה. לפיכך בזמן שישראל משתדלים בעסק התורה ומייחדים קודשא בריך הוא, נאמר עליהם (דברים כ"ב, ו) לא תקח האם על הבנים ששכינה לא תזוז מעליהם.

להצלחת ר' אברהם בן זכריה מדויל הי"ו הוא וב"ב

מנהגיני שאין מקפידין שלא תנשא הבת הצעירה קודם אחותה הגדולה, וה"ה בבנים מתוך שע"ה למרן הגר"י רצאבי שליט"א אבה"ע ס"ר ר"ה ה"ט

יש אומרים כי דרך ארץ שלא תקדים הקטנה להשתדך ולהינשא לפני אחותה הגדולה ממנה בשנים, וכמו שנאמר (בראשית כט. כו) לא יעשה בן במקומו לתת הצעירה לפני הבכירה. וכמו כן האחים לא ישתדך הקטן אשה לפני הגדול יותר. אבל גם לדבריהם, אין איסור בדבר מצד הדין. וכך המנהג בקהילותינו כשיש לפעמים איזו סיבה, שאין מקפידים אז על הסדר, שהכל תלוי במזל ברצונו יתברך. כל שכן אם האחות הגדולה והאח הגדול הסכימו לכך מראש. וקל וחומר אם אינם הולכים בדרך התורה, שאין להמתין בעבורם. וכן אם הצעירים הגיעו כבר לפרקם (עיי' לעיל בתחילת סעיף ח') ובפרט כשהגיע הצעיר לגיל עשרים.

לעילוי נשמת חיים בן יחיאל נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיאל נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיאל נהרי ע"ה, תנצב"ה

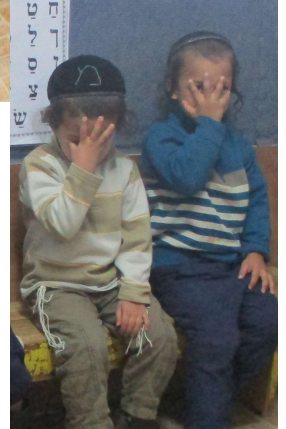
תפארת בנים

חכמי תימן

הרב שלום בן משה יצחק הלוי זצ"ל נולד בצנעא בשנת תר"מ. אחיו של הראב"ד יחיא יצחק הלוי זצ"ל. עסק רבות בגמילות חסדים והצלת יתומים מגזירת המלכות, והרביץ תורה ברבים.

תנצב"ה

לולי תורתך שעשועי
מתלמידי הגנים
בתפילה לבורא עולמים

ב'עטרת חיים' משקיעים ומתפללים
על התלמידים, שתהיה אהבת
התורה והלימוד בשמחה

התודה... הברכה...

לידידינו היקרים והנעלים, אשר רצון ה' עושים באמת ובתמים, וע"כ נתנים מהונם לסבסוד חזקתות לתרשמים החודשים להרבות תורה ויראה ולמענע מרעין בישיין והם הפצים בעילום שמם הי"ו לאורך ימים ושנים יה"ד שיוצו לראות כל צאצאיהם הולכים בדרכי אבותינו הקדושים, ויהיו חייהם ללא מחסור ונותנים תמיד משלהם לאחרים, אכ"י"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: e0504150896@gmail.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"ן ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובהסכמת טון האון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אלחנן נטרי שליט"א

לק"י

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשפ"א

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה לשנה"ל תשפ"א הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-5
לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ סכח

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים
סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים
פרטים במייל: 050-4150896 באדיבות התורמים היקרים
לרישום:

יש להגיע למוכרות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה